

Élménybeszámoló külföldi félévről

Varga Szilvia

Másfél évvel ezelőtt, amikor jelentkeztem mesterképzésre a Corvinuson, az egyik legfontosabb motivációm az volt, hogy a CEMS képzés keretein belül egy félévet Portugáliában tölthessek. Természetesen amikor eljött az idő, meg is jelöltem az egyetemet, azonban néhány héttel később derült ki, hogy mindössze pár ponttal, de lemaradtam róla. A listámon azonban ott volt az Isztambuli egyetem is. Sosem gondoltam volna, hogy így történik, de végül a Koc University adott otthont külföldi félévemnek.

Mindössze négy másik CEMS exchange diákkal együtt szeptember első hetében érkeztem meg. Akkor ott még közel 30 fok volt, úgy éreztem, mintha egy másik világban lennék. Átverekedtem magam a világ legnagyobb repterén és a Szingapúrból utazó egyik új lakótársammal taxival indultunk új otthonunkba. Ott már várt ránk egy lány a bécsi, egy a rotterdami és egy másik a barcelonai egyetemről. Pillanatok alatt megtaláltuk így öten a közös hangot és 5 emeletes házunk egyik erkélyén már első este hajnalig iszogattuk a borokat amiket otthonról hozott, amiről akkor még nem is gondoltuk mennyire meghatározó része lesz az életünknek.

A hétköznapok:

Az egyetem a belvárostól éppen másfél órára van, a ház, ahova pedig a kalandok után mindig hazatértünk a kettő között helyezkedett el. Ötünkre jutott éppen 5 emelet, két

erkély (melyek mindegyike a Boszporuszra nézett), hatalmas konyha és gyönyörű, saját szobák (ami a kollégiumi évek után hatalmas váltás volt). Az első házibulinkon azt is megtudtuk, hogy a lakás egy nagyon tradicionális török épület, amelyet habár láthatóan nemrég újítottak fel, még mindig magában őrizte a meghatározó jegyeket.

A környék bár elsőre nagyon szokatlannak tűnt, az utcákon elvétve láttunk csak nőket, tele volt kóborkutya falkákkal és elhagyott házakkal, rendkívül barátságosnak és biztonságosnak bizonyult. A kutyák mind szelídek, kedvesek voltak, minden szomszéd etette őket, a környékben lakók a lehető legnagyobb tisztelettel bántak velünk, mindenben segítettek. Már a második hétre meg lettek a törzshelyeink, a boltosok, fodrászok, pincérek gyorsan megjegyezték minket, a szomszédokkal pedig úgy összebarátkoztunk, hogy minden másnap hoztak a főztjükből kóstolót.

Az egyetem:

A Koc University Törökország legjobb üzleti egyeteme. Már messziről megpillantva is látszik rajta, hogy magánkézben van. A belváros zajától olyan távol helyezkedik el, hogy szinte el sem hinnénk, hogy Isztambulban vagyunk. A hatalmas kampusz kerítését minden oldalról erdők veszik körül, bejáratainál őrök irányítják szigorúan a forgalmat.

Hatalmas sportközpont, könyvtár, uszoda, kinti és benti medencével számtalan kávézó, étterem, kisbolt és kollégium teszi a hallgatók életét még könnyebbé.

A szemeszterek negyedévekre vannak bontva, így az első másfél hónapban 4, a másodikban pedig 3 kurzust végeztem. Sokat kérdezősködtem azzal kapcsolatban, hogy miket is érdemes felvenni és a javaslatok alapján felvettem a Portfolio management, Financial

Instruments, Corporate Dynamics, Strategy Execution, Developing Intellectual Capital nevű tárgyakat, illetve kezdő török kurzust, ami 2 féléven át tartott.

Az órák rendkívül magas minőségűek voltak, a tanárok mind az üzleti élet kiemelkedő alakjai, akik tényleg szívvel lélekkel csinálták vezetői pozíciójuk mellett az oktatást. Alapvetően a tárgyak nem voltak nehezen teljesíthetőek, a tanárok célja valóban az volt, hogy inspiráljanak és tanítsanak minket.

A kultúra:

Korábban sosem jártam még Törökországban és nem ismertem senkit, aki korábban itt járt volna. Izgatottan vártam, milyen lesz megismerni egy teljesen új, más kultúrát.

Izstambul valóban a nyugat és a kelet találkozási pontja. A város zajos, a forgatag semmihez sem hasonlítható, azonban a terek tiszták és többé kevésbé rendezettek. A lakosság körében ép úgy megtalálhatóak a konzervatív értékek, mint a liberális gondolatok.

Amikor bárhol szóba került, hogy Magyarországról jöttem, mindenkinek felcsillant a szeme, rokon, barát országnak tartanak minket. A nyelvben is számos hasonlóság van, emiatt kifejezetten gyorsan ragadt rám ez a fajta tudás.

A közösség:

Az egyetemre mindössze 5 db cems exchange diák érkezett, illetve 15 helyi, török Cems-est vettek fel. Így a Cems Club 20 főből állt, így össze is vontak minket egy másik mesteres kurzus külföldi hallgatóival, így nagyjából a közösség 35 főre emelkedett. Tekintve, hogy a legtöbben a csapatban törökök voltak, páratlan lehetőségünk nyílt tényleg megismerni a kultúrát, szokásokat. Hetente egyszer tartottunk grillezést az erkélyünkön, hetente egyszer

találkoztunk legalább 10-en, illetve igyekeztünk mindennapra beiktatni valami új kalandot. Olyan mély barátságokat sikerült kötnöm, amiket nem hiszem, hogy a távolság valaha meg tud majd szakítani. Decemberi hazaérkezésem után januárban már újra a Turkish Airlines egyik járatán ültem, hogy újra láthassam a csapatot akiket otthagytam és már most pontos terveink vannak róla, hogy hol költözhetnénk újra egymás közelébe a világban.

A költségek:

Az egyik oka annak, hogy Törökország felkerült a listámra az volt, hogy a CEMS országok közül talán itt voltak a legalacsonyabbak a megélhetési költségek. Ezen elvárásaimnak tökéletesen meg is felelt az ország, talán egy forinttal sem fizettem többet egy hónapban, mint itthon tettem volna.

Rengeteget tanultam a félév során magamról, másokról, új szenvedélyekre, célokra és kalandokra találtam, nagyon hálás vagyok, amiért volt lehetőségem ilyesmikete megtapasztalni és bárkinek aki gondolkozik rajta, nagyon jó szívvel ajánlom Törökországot és általánosságban nemzetközi tapasztalatszerzést.